

[Trafikministeren]

(Lovforslag nr. L 150).

Hovedformålet med lovforslaget er at ophæve den gældende antalsmæssige regulering vedrørende godstransport for fremmed regning (vognmandskørsel) samt den specielle tilladelsesordning for fragtmmandskørsel, og lovforslaget er derfor i overensstemmelse med regeringens målsætning om afskaffelse af regulerende ordninger, der hæmmer en friere erhvervsudfoldelse.

Lovforslaget er baseret på meget omfattende erfaringer med den gældende lov fra 1973 om godstransport med motorkøretøjer. Disse viser, at den antalsmæssige regulering ikke er noget egnet styringsmiddel til regulering af erhvervet, og der vil derfor ikke fremover skulle ske nogen fastsættelse af det samlede antal tilladelser til godskørsel med motorkøretøjer med en samlet tilladt totalvægt på over 6 tons.

Ophævelsen af den antalsmæssige regulering er i overensstemmelse med udviklingen inden for De Europæiske Fællesskaber, hvor der vedrørende den internationale transport er principiel enighed om afskaffelse af de antalsmæssige begrænsninger i forbindelse med etableringen af det frie marked.

Den specielle tilladelsesordning for fragtmmandskørsel giver og har i øvrigt altid givet anledning til vanskeligheder, idet det ikke er muligt at opstille en definition herfor, som ikke meget hurtigt er blevet undergravet af udviklingen i det praktiske liv. Jeg henviser herom til den udførlige redegørelse i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf fremgår, at en ophævelse af denne tilladelsesordning ikke kan antages at medføre nedbrydning af det eksisterende landsdækkende rutenet. Der vil således fortsat være en fyldestgørende betjening af landets yderdistrikter, hvilket også de rutenet, der opereres på af DSB og P & T, vil bidrage til at sikre.

Lovforslaget opretholder den gældende tilladelsesordning vedrørende godskørsel for fremmed regning (vognmandskørsel). En ansøger skal derfor fortsat opfylde de såkaldte kvalifikationskrav, der vedrører den pågældendes økonomiske og faglige baggrund samt vandelsmæssige forhold, og der sker en udbygning heraf i forhold til i dag. En ansøger skal således råde over en vis egenkapital og som hovedregel have gennemført et kursus vedrørende reglerne, der gælder for vognmandserhvervet, ligesom en tilladelse kan nægtes eller tilbagekaldes i de tilfælde, der er angivet i lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regulering af dagpengenes højeste beløb og dagpengeudbetaling i 2.-5. fraværsuge efter arbejdsgiverperioden).

(Lovforslag nr. L 175).

Lovforslaget indeholder 2 elementer:

I. Dagpengenes højeste beløb forhøjes fra 1. juli 1988 fra 2.052 kr. ugentligt til 2.339 kr. ugentligt.

Forslaget er en konsekvens af finansloven for 1988, hvorefter dagpengenes højeste beløb reguleres med 10 pct. pr. 1. juli 1988. Heraf udgør den regulering, der sker på baggrund af den forventede prisudvikling, 3 pct., medens de resterende 7 pct. sker som en engangsregulering. II. Kommunernes sociale udvalg overtager den fulde administration af dagpengeordningen fra og med 2. sygefraværsuge.

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 872 af 23. december 1987 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af arbejdsgiverperioden).

Ved vedtagelsen af denne lov blev det bestemt, at socialministeren inden den 15. januar 1988 skal fremsætte lovforslag om administrationen af dagpengeordningen for lønmodtagere i 2.-5. fraværsuge.

Baggrunden herfor var som bekendt, at det af bemærkningerne til loven fremgik, at ændringen til 1 uges arbejdsgiverperiode ville medføre betydelige konsekvenser for den kommunale administration. Spørgsmålet om en hensigtsmæssig administration har nu som forudsat været forhandlet med Kommunernes Landsforening, med hvilken der blev opnået enighed om, hvordan en refusionsordning kunne gennemføres. Da kommunerne imidlertid samtidig har tilkendegivet, at den administrative lettelse ved en sådan ordning kun vil være mindre, foreslås det, at ordningen, hvorefter dagpengeudbetalingen efter arbejdsgiverperioden på 1 uge overgår til det sociale udvalg, opretholdes.

Da det i trepartsaftalen er anført, at nedsættelsen af arbejdsgiverperioden ikke må inde-